

Έδινε στα δένδρα ονόματα Αγίων κι έκανε αυτοσχέδια παρεκκλήσια

/ [Επικαιρότητα](#)

Τελέσθηκε η Εξόδιος ακολουθία του μακαριστού Μητροπολίτη Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κυρού Ιωάννου στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίας Παρασκευής Λαγκαδά, το πρωϊνό της 16ης Νοεμβρίου 2020. Εκ μέρους της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος εκφώνησε τον επικήδειο λόγο ο Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Δωρόθεος Πάπαρης, Α' Γραμματέυς Αυτής. Μεταξύ άλλων, είπε:

“Παρακαλώ να μου επιτρέψετε να θυμίσω τη διαδρομή του βίου του και της προσφοράς του. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Γέφυρα της Θεσσαλονίκης το 1958, την υπαγόμενη τότε στην ενιαία Μητρόπολη Πολυανής & Κιλκισίου και από το 1991 στη Μητρόπολη Γουμενίσσης. Από μικρός είχε φλόγα και ζήλο αξιοθαύμαστο.

Ευλαβέστατος, φιλομαθέστατος, με εμφανέστατη την καθοδηγητική ορμή. **Ο μακαριστός Κιλκισίου Αμβρόσιος από 15χρονο τον όρισε κατηχητή, περιοδεύοντα κατηχητή στη Μητρόπολη. Στη γενέτειρά του (μαζί με την ομάδα πολλών παιδιών και νέων που τον ακολουθούσαν) συνήθιζε να ονοματίζει διάφορα δένδρα στο όνομα Αγίων και να δημιουργεί αυτοσχέδια παρεκκλήσια, μέχρι του σημείου να ανάβουν περιοδικά καντήλια και να προσεύχονται! Όλα αυτά δείχνουν τη βαθειά έφεση που είχε να προωθεί ανθρώπους στην Ιερωσύνη, που πρώτος αυτός την επιποθούσε και επιχειρούσε να μεταδώσει την ιερή της φλόγα και σε πολλούς άλλους!”.**

ΔΕΙΤΕ - «Σε προπέμπουμε με δάκρυα στα μάτια» - Συγκίνηση στην Εξόδιο του μακαριστού Μητροπολίτου Λαγκαδά (ΕΙΚΟΝΕΣ)

Διαβάστε τον επικήδειο που εκφώνησε ο Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Δωρόθεος Πάπαρης εκ μέρους της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος:

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Σερρών & Νιγρίτης κ. Θεολόγε,

Τοποτηρητά της άπορφανισμένης και πενθούσης αυτής Μητροπόλεως,

δι' εὐχῶν Σας ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ νά διατυπώσω κι ἐγώ μέ πολύ σεβασμό ὡς διάκονος ὑπακοῆς καί κομιστής τοῦ κοινοῦ πένθους τά πολλά τῆς βαθειᾶς συγκινήσεως πού θά ἤθελε νά ἐκφράσει γιά τόν ἀποιχόμενο Μητροπολίτη Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κυρόν Ἰωάννη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμος (πού τόν χειροτόνησε Ἐπίσκοπο καί Μητροπολίτη πρό 10ετίας στό Ναό τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης)· ὅπως ἐπίσης καί σύσσωμη ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἐκφράζει ἐπί τοῦ προκειμένου ὅλη τήν Σεπτή Ἱεραρχία.

Μετά ἀπό μιά σύντομη δημιουργική ποιμαντορία ἐκλήθη ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ Ἰωάννης στόν ἀπολογισμό τῆς γῆς ἐπί τῆς αἰωνιότητος. Ἦδη πλήρωσε τό ἔσχατο ἀνθρώπινο χρέος τοῦ θανάτου, ξημέρωμα Κυριακῆς, ἡμέρας τοῦ Κυρίου καί ἡμέρας ἀναστάσιμης. Καί περνάει στήν ἀτέλειωτη ὁγδόη ἡμέρα τῆς ἀναστάσιμης αἰωνιότητος, συνοδευόμενος ἀπό μᾶς, πού ἀριθμοῦμε τίς ἡμέρες τῶν ἐβδομάδων τοῦ παρόντος βίου καί τόν προπέμπουμε σήμερα, μιά πολύ συμβολική ἡμέρα, μνήμη ἐνός Μαθητοῦ, Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ τοῦ Κυρίου, τοῦ ἁγίου Ματθαίου.

Τό προσδοκοῦσαν οἱ Προφῆτες, τό ἔζησαν οἱ Ἀπόστολοι, τό κήρυξαν οἱ διάδοχοι τῶν Ἀποστόλων Ἱεράρχες καί Πατέρες, τό θεολόγησαν οἱ θεολόγοι καί ὑμνολόγοι τῆς Ὁρθοδοξίας. Καί τό ἀκούσαμε νά μᾶς τό “λέει” ὁ ἅγιος Κοσμᾶς Μαΐουμᾶ, μόλις χθές καί ἀκόμη ἤχεϊ στά αὐτιά μας: «Νά χαίρεται ὅλη ἡ δημιουργία καί νά ἀνθίζει ὅπως τό κρίνο· γιατί ὁ Χριστός ἀναστήθηκε ἐκ νεκρῶν ὡς Θεός... καί τή δική μας παράταξη τήν ἀνύψωσε (στούς οὐρανούς) ἀπό εὐσπλαχνία» (βλ. ἄνωτ.).

Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ὁ καρπός τῆς σαρκώσεως τοῦ Κυρίου. Ὁ καρπός τῆς

ἀναστάσεώς Του.

Μέ τήν πληθωρική του παρουσία καί δυναμικότητα ὁ ἀοίδιμος Μητροπολίτης ἀναρίθμητες φορές κήρυξε καί διακήρυξε μέ λόγια καί ἔργα αὐτό πού διαπερνᾷ ὡς βεβαιότητα καί ἐλπίδα ὅλη τήν Παρακλητική καί ὅλη τήν ὕμνογραφία καί τή θεία λατρεία: τό ἰδιαίτερο μεσσιανικό εὐαγγέλιο τῆς “βασιλείας τοῦ Θεοῦ” ἢ “βασιλείας τῶν οὐρανῶν” ὡς προσδοκία πού πραγματοποιήθηκε καί ὡς μελλοντική προσδοκία πού προσμένουμε καί ὁμολογοῦμε (βλ. τίς ἐπίτομες ἐρμηνευτικές τῶν βιβλικῶν Καθηγητῶν καί τή σύντομη εἰσαγωγή γιά “Το κατά Ματθαῖον εὐαγγέλιο”, ἐρμηνευτική ἔκδ. Ἀγίας Γραφῆς τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλικῆς Ἑταιρείας 19971, σ. 3).

Αὐτήν “τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ” τήν πόθησε ἀπό παιδός ὁ προκείμενος Ἱεράρχης. Τήν κήρυξε σάν κατηχητής καί ὁμαδάρχης ἀπό νέος στή Γέφυρα, κωμόπολη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γουμενίσσης, στήν ἰδιαίτερη πατρίδα του, μέ πολλούς καλούς καρπούς μέχρι σήμερα. Τήν σπούδασε σάν φοιτητής καί τήν δίδαξε σάν κληρικός στή Θεσσαλονίκη, ἀπό θέσεις ὑψηλῆς εὐθύνης δίπλα στόν μακαριστό Γέροντά του Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κυρό Παντελεήμονα τόν Β΄. Καί ἐκλήθη νά τήν ἐξαγγεῖλει καί τήν ἐξήγγειλε ἐδῶ στό Λαγκαδά ὡς Μητροπολίτης ταλαντοῦχος, θαρραλέος καί δραστήριος.

Παρακαλῶ νά μοῦ ἐπιτρέψετε νά θυμίσω τή διαδρομή τοῦ βίου του καί τῆς προσφορᾶς του. Γεννήθηκε καί μεγάλωσε στή Γέφυρα τῆς Θεσσαλονίκης τό 1958, τήν ὑπαγόμενη τότε στήν ἐνιαία Μητρόπολη Πολυανῆς & Κιλκισίου καί ἀπό τό 1991 στή Μητρόπολη Γουμενίσσης. Ἀπό μικρός εἶχε φλόγα καί ζῆλο ἀξιοθαύμαστο. Εὐλαβέστατος, φιλομαθέστατος, μέ ἐμφανέστατη τήν καθοδηγητική ὁρμή. Ὁ μακαριστός Κιλκισίου Ἀμβρόσιος ἀπό 15χρονο τόν ὅρισε κατηχητή, περιοδεύοντα κατηχητή στή Μητρόπολη. Στή γενέτειρά του (μαζί μέ τήν ὁμάδα πολλῶν παιδιῶν καί νέων πού τόν ἀκολουθοῦσαν) συνήθιζε νά ὀνοματίζει διάφορα δένδρα στό ὄνομα Ἀγίων καί νά δημιουργεῖ αὐτοσχέδια παρεκκλήσια, μέχρι τοῦ σημείου νά ἀνάβουν περιοδικά καντήλια καί νά προσεύχονται! Ὅλα αὐτά δείχνουν τή βαθειά ἔφεση πού εἶχε νά προωθεῖ ἀνθρώπους στήν Ἱερωσύνη, πού πρῶτος αὐτός τήν ἐπιποθοῦσε καί ἐπιχειροῦσε νά μεταδώσει τήν ἱερή της φλόγα καί σέ πολλούς ἄλλους!

Ἀποφοίτησε τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Θεσσαλονίκης τό 1979 καί τοῦ Τμήματος Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου τό 1982.

Τό ἴδιο ἔτος χειροτονήθηκε Διάκονος ἀπό τό μακαριστό Θεσσαλονίκης Παντελεήμονα τόν Β΄ γιά τήν ἀποστολική Μητρόπολη Θεσσαλονίκης καί ἀνέλαβε τή διεύθυνση τοῦ Γραφείου Νεότητος, μέ συμμετοχές σέ ἀνάλογα Συνέδρια τοπικά

ἡ πανελλαδικά. Τὸ 1983 χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος, χειροθετήθηκε Ἀρχιμανδρίτης καὶ γιὰ μιά 11ετία ὑπηρέτησε ὡς Προϊστάμενος στὸν Ἱ. Ναὸ τῶν Ἀγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του διοργανώθηκαν καὶ τελέστηκαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἀπὸ πλειάδα Ἀρχιερέων καὶ (γιὰ τὴν ιδιαίτερα ἱστορική καὶ συμβολική σημασία του) ἐπὶ παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκπροσώπων τῆς Ἀντιπολίτευσης καὶ πλήθους λαοῦ. Μόλις χειροτονημένος Πρεσβύτερος ἐξυπηρετοῦσε καὶ ὡς Ἡγουμενοσύμβουλος τὴν Ἱερά Μονὴ Ἀγίας Θεοδώρας καὶ γιὰ 16 χρόνια ὡς Ἡγούμενος. Μοναχοὶ τῆς ἀδελφότητος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ξένες χῶρες κληρικοὶ γιὰ τὴ σπουδὴ τῆς ἐλληνικῆς καὶ τὶς μεταπτυχιακὲς τους σπουδὲς πέρασαν καὶ φιλοξενήθηκαν στό Μοναστήρι.

Τό 1994 τοποθετήθηκε στὸν περίλαμπρο προσκυνηματικὸ Ναὸ τοῦ Πολιούχου Ἀγίου Δημητρίου ὡς Προϊστάμενος καὶ ἐκ παραλλήλου ὡς Πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως.

Ὁ μακαριστὸς Παντελεήμων ὁ Β΄ ἤδη τοῦ εἶχε ἀναθέσει καθήκοντα Προεδρεύοντος εὐαγῶν Ἰδρυμάτων: ἀπὸ τό 1992 μέχρι τό 2004 στό Παπάφειο Ὀρφανοτροφεῖο καὶ ἀπὸ τό 1994 μέχρι τό 2004 στό Χαρίσειο Γηροκομεῖο, στό φιланθρωπικὸ Ἰδρυμα “Πάντων τῶν Ἀγίων τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ”, στή Σχολικὴ Ἐφορεία τῆς Ἀνωτέρας Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, στό Δ.Σ. τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ στό “Κοινωφελὲς Ἰδρυμα Παπαδημοπούλου”.

Ὅλα αὐτὰ δείχνουν ἕναν ἀεικίνητο ἄνθρωπο, ἕναν ἄνθρωπο πληθωρικὸ σὲ δράσεις, ἱκανὸ σὲ διεκπεραιώσεις ὑψηλῶν εὐθυνῶν γιὰ πολλὰ χρόνια. Καὶ ἐξηγοῦν τό δημιουργικὸ τῶν ὑψηλῶν του προθέσεων.

Βιβλία, ἄρθρα καὶ μελέτες θεολογικοῦ περιεχομένου, εἰσηγήσεις στὰ Θεολογικὰ Συνέδρια τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, διδασκαλίες στὰ Κατηχητικὰ Φροντιστήρια, στή Σχολὴ Μετεκπαιδεύσεως Κληρικῶν Θεσσαλονίκης, ραδιοφωνικὲς καὶ τηλεοπτικὲς ἐκπομπές γιὰ εἴκοσι χρόνια μέχρι τὴν ἐκλογὴ του σὲ Μητροπολίτη, καθηγητικὴ παρουσία στὴν Ἀνωτέρα Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης, διαλέξεις σὲ ἄλλες Μητροπόλεις, διεύθυνση γιὰ μιά 18ετία τῶν “Ἀκαδημαϊκῶν Διαλέξεων” τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Κέντρου Ὁρθοδόξου Ἀγιολογίας... ἀποδεικνύουν ἐν τοῖς πράγμασι ἕναν ἀκάματο ἐπιτελικὸ Κληρικὸ. Ἀπὸ κοντὰ καὶ ἡ διοργάνωση τῆς φιλανθρωπίας καὶ συσσιτίου γιὰ ἀστέγους μέ τό σύνθημα «κανεῖς νηστικὸς τὴ νύχτα στὴν πόλιν τῆς Θεσσαλονίκης», ὅπως καὶ ἡ καθηγητικὴ του ἐξοδος σὲ πανεπιστημιακὸ ἐπίπεδο στή Θεολογικὴ Ἀκαδημία τοῦ Οὐζγκοροντ Οὐκρανίας, μέσα ἀπὸ τό πρόγραμμα «Ἰάσων», διὰ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.

Στίς 10 Μαΐου τοῦ 2010 ἐξελέγη ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Μητροπολίτης Λαγκαδά καί στίς 16 Μαΐου τοῦ 2010 χειροτονήθηκε στόν Ἱ. Ναό Ἀγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης ἀπό τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο κ.κ. Ἱερώνυμο καί πλειάδα Ἱεραρχῶν.

Ἡ δεκαετής πορεία του στή Μητροπολίτη Λαγκαδά ὑπῆρξε τό ἴδιο καί ἀναλογικά περισσότερο πληθωρική, «στήν καρδιά τῆς Μακεδονίας μας». Δικαίωσε πράγματι τή σοφή προτροπή τοῦ Μακαριωτάτου, ἐκείνης τῆς χειροτονητήριας ἡμέρας καί ὥρας: «Ἀπό σήμερα δέν θά ὀνομάζεσαι στό ἐπίθετο Τασιᾶς, θά εἶσαι ὁ Ἰωάννης τοῦ Λαγκαδά, ὁ ποιμενάρχης τῆς περιοχῆς καί ὁ Πατέρας. Ποιμενάρχης καί Πατέρας, σ' αὐτό θέλω νά σταθεῖς καί νά θυμᾶσαι ἐκεῖνο τό διάλογο τοῦ Χριστοῦ μέ τόν Πέτρο».

Καί τό σεβάστηκε καί τό ἀπέδειξε αὐτό μέσα σέ μία μόλις δεκαετία! Ξεκινώντας τήν ἀεικίνητη φροντίδα γιά τή Μητρόπολή του ἀκόμη κι ἀπό τόν δηλωτικό τίτλο πού ἐκφράζει τήν ἱστορική της διάρκεια, μέσα ἀπό τό διορθωμένο πλέον τίτλο “Μητρόπολις Λαγκαδά, Λητῆς καί Ρεντίνης”.

Ἐπί τῶν ἡμερῶν του ἀρτιώθηκε ἡ διοικητική ὀργάνωση τῆς Μητροπόλεως μέ ὀκτώ Ἀρχιερατικές Ἐπιτροπεῖς, ἡ μετ' εὐλογίας ἵδρυση ἢ διατήρηση πολλῶν Μονῶν καί Ἰσυχαστηρίων ἀνδρῶν καί γυναικείων, ἡ δημιουργική ἐξέλιξη ἑνός ἐκκλησιαστικοῦ πολιτιστικοῦ θεσμοῦ, τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ “Ὁρθόδοξη Παρουσία”, τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, τοῦ Κέντρου Νεότητας “Ἀγία Κυράννα”, τοῦ Μουσείου Λειτουργικῆς Παράδοσης καί Πολιτισμοῦ “Φάρος” καί πολλές ἄλλες κατά μέρος ποιμαντορικές δραστηριότητες, ὅπως ἡ ἐνεργός ἐπικοινωνιακή του παρουσία, δείγματα ὅτι δέν ἐπαναπαυόταν στά ἐλάχιστα. Συνεχῶς ἐπεκτεινόταν ποιμαντορικά, κατά κάποιο τρόπο ἀφιερωμένος παιδιόθεν νά δρᾷ καί νά προσφέρει σέ ὑπεύθυνους ἐκκλησιαστικά ρόλους.

Καί ἐλεήθηκε ἀπό Θεοῦ, ὥστε ἐπί τῶν ἡμερῶν του νά ἀνευρεθοῦν τό 2011 τά ἅγια μαρτυρικά λείψανα τῆς Ἀγίας Κυράννας στήν Ὅσσα καί τῆς Ἀγίας Ἀκυλίνας τῆς Ζαγκλιβερινῆς τό 2012. Ὅπως πραγματοποιήθηκε καί ἡ περιφανής μετακομιδή τοῦ λειψάνου τῆς Ἀγίας Ἀκυλίνας στή μαρτυρική της ἰδιαίτερη πατρίδα.

Πρός αὐτά θά πρέπει νά προσθέσουμε καί τά θυρανοίξια τοῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Πορφυρίου τό 2015 μέ τή λαμπρή ὑποδοχή τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μας κ.κ. Βαρθολομαίου καί τά λαμπρά Ἐγκαίνια τοῦ ἴδιου Ναοῦ τό Μάιο τοῦ 2016 ἀπό τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπό μας κ.κ. Ἱερώνυμο καί πλειάδα Ἱεραρχῶν.

Ὅλα αὐτά ἀποδεικνύουν τήν εὐλογημένη ὁργανωτικότητα καί πληθωρικότητα τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ἰωάννου, τό μεγαλεῖο τῶν προγραμματικῶν καί

πρακτικῶν ὁραματισμῶν του, τή σχεδιαστική του δημιουργικότητα, τήν ποιμαντορική του προσφορά. Θά ζεῖ στίς καρδιές ὄλων, Κληρικῶν καί λαϊκῶν, τῶν ἐνεργά ἐκκλησιαστικῶν καί τῶν κοσμικῶν ὡς Μητροπολίτης προσφοράς καί δράσης.

Ἀπό χθές ἐκπλήρωσε ἄλλο ἓνα χρέος, συγκλονιστικά ἱερό, ἓνα χρέος σιωπηλῆς πλέον κατηχήσεως καί ὑπομνήσεως πρός ὅλους: τό «ἀπόκειται πᾶσιν ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δέ τοῦτο κρίσις».

Τόν προπέμπουμε μέ πόνο καί μέ εὐγνωμοσύνη ψυχῆς γιά ὅλα ὅσα ἐλεήθηκε ἀπό Θεοῦ νά προσφέρει στήν Ἀγία μας Ἐκκλησία.

Τόν συνοδεύουμε μέ τίς λειτουργικές προσευχές, μαζί μέ τόν μακαριστό προκάτοχό του κυρό Σπυρίδωνα, διότι καί οἱ δύο (ἀνάλογα μέ τά τάλαντά του ὁ καθένας καί ἀνάλογα μέ τά ποιμαντορικά πρότυπα τῆς ἐποχῆς τους) προσέφεραν τόν ἑαυτό τους μέ τέλειο ζῆλο Θεοῦ καί ἀγάπη πρός τήν Ἐκκλησία.

ἀοίδιμε Μητροπολίτα Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης Ἰωάννη,

εἶη ἡ μνήμη σου ἀγήρω, στήν ἀγέραστη καί ἄφθαρτη αἰωνιότητα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ.

Ὁ λαός σου καί ἡ Ἐκκλησία σου σέ συνοδεύουν ἐκπροσωπούμενοι στή σημερινή ἐξόδιο ἀκολουθία. Ἀλλά δέν θά παύσουν νά σέ συναντοῦν καί νά σέ ἀσπάζονται νοερά μέσα στόν ἅγιο σύνδεσμο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μυστηρίου. Τό παράδειγμα τῆς ἀγάπης καί τῆς φλόγας σου γιά τήν Ἐκκλησία θά στέκεται σηματοδότης γιά τούς περιλειπομένους.

Ἀφήνεις κληρονομιά στόν κλῆρο καί τό λαό σου τήν ἀκόρεστη ζωτικότητα τῶν κόπων σου τόσων χρόνων.

Σήμερα ὑποκλινόμαστε ἐνώπιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς καί τῶν Νεομαρτύρων Κυράννης καί Ἀκυλίνης, γιά τό καλό κατευόδιό σου πρός τήν ἀληθινή πατρίδα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου (τώρα, στά προεόρτια τῶν Εἰσοδίων) καί πάντων τῶν Ἀγίων, ὁ Ἀρχηγός καί Τελειωτής τῆς πίστεώς μας, ὁ Ἀναστάς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἅς ἐπιδαψιλεύει στήν μακαρία σου ὑπαρξη τήν ἀφέσιμη χάρη καί τό ἔλεός Του, προσμετρώντας τούς θυσιαστικούς κόπους τῆς ὅλης ἐκκλησιαστικῆς καί δὴ τῆς ἐπισκοπικῆς διακονίας σου.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη.

Τήν εὐχή σου νά ἔχουμε.—